

NOVÝ ZÉLAND / NEW ZEALAND

Pavel „Hirax“ Baričák

Kniha, ktorú držíte v rukách, by pokojne mohla niesť názov *Nový Zéland objektívom Hiraxa*. Ale bolo by to klamstvo. Táto krajina sa mi ukázala taká, aká sa mi ukázať chcela. Videl som presne to, čo som mal vidieť, a v tejto knihe sú presne tie fotky, ktoré som mal odfoťiť. Nový Zéland je totiž nádherný kus zeme s tisíckami podôb. Každý turistický chodník, les, hora, atmosféra miest, mestečiek a dedín, boli iné. Vonkajšia prírodná scenéria sa menila v priebehu chvíľky, až by ste povedali, že ste sa zrazu ocitli na inom kontinente. Nie, to sa len *krajina oblakov*, ako sa tomuto územiu niekedy hovorí, šikovne prezliekala do nového šatu.

The book which you are holding in your hand could also have called *New Zealand through Hirax's lens*. But this would be a lie. This country has shown itself to me in a way that it wanted to show itself. I have seen everything that I was meant to see, and this book consists of photographs that I was meant to take. New Zealand is a wonderful part of the world with thousands of forms. Every tourist path, wood, forest and the atmosphere in towns, cities and villages was different. The climate changed so frequently, that you could have imagined that you were in another continent. However this was not the case, it is only the so-called *country of clouds*, which is adept at changing its appearance.

ISBN 978-80-89502-04-2

NOVÝ ZÉLAND

NEW ZEALAND

Venované Zemi, našej milovanej matke.

Dedicated to Earth, our loving mother.

NOVÝ ZÉLAND

NEW ZEALAND

Fotografie a text Pavel „Hirax“ Baričák

Photographs and text by Pavel „Hirax“ Baričák

Fotografie a text © Pavel „Hirax” Baričák, 2010

Fotografia na obálke: Pavel „Hirax” Baričák (Henley Lake Park, Masterton)

Vydal HladoHlas Group, s. r. o., v roku 2010 ako svoj pätnásty titul. **www.hladohlas.sk**

Jazyková úprava: Anna Fričová, Jana Vargová

Preklad: Liliana Hausnerová, Hannah Cherry Collins

Grafická úprava: Pavel „Hirax” Baričák

Spracovanie fotiek: Pavel „Hirax” Baričák, Pavol Kurhajec

Vydanie prvé, 4008 výtlačkov

Vytlačili P+M, Turany, Slovensko, 2010

Objednávky: HIRAX Records, Rumunskej armády 1/6, Martin 036 01, Slovensko. **www.hiraxrecords.sk**

Hiraxove úvahy, básne, fotografie, ukážky z románov a cestopisov: **www.baricak.blog.sme.sk**

Kontakt na autora: **hirax@hirax.sk** Facebook: **Pavel Hirax Baričák**

Photographs and text © Pavel „Hirax” Baričák, 2010

Title photograph: Pavel „Hirax” Baričák (Henley Lake Park, Masterton)

Published by HladoHlas Group, Ltd. in 2010 as 15th title. **www.hladohlas.sk**

Language adjustments: Anna Fričová, Jana Vargová

Translation: Liliana Hausnerová, Hannah Cherry Collins

Graphical adjustments: Pavel „Hirax” Baričák

Photograph processing: Pavel „Hirax” Baričák, Pavol Kurhajec

First edition, 4008 copies

Printed by P+M, Turany, Slovakia, 2010

Orders: HIRAX Records, Rumunskej armády 1/6, Martin 036 01, Slovakia. **www.hiraxrecords.sk**

Hirax`s thoughts, poems, photographs, samples from novels and travel books: **www.baricak.blog.sme.sk**

Author`s contact: **hirax@hirax.sk** Facebook: **Pavel Hirax Baričák**

ISBN 978-80-89502-04-2

Vytvorenie elektronickej verzie Dibuk, s.r.o., 2011

Ludia, ktorí ma poznajú, občas tvrdia, že som blázon. Smejem sa tomu, ale počas potuliek touto úžasnou časťou sveta som sa k tomuto prirovnaniu veľaokrát v duchu sám vrátil a potichu s ním súhlasil. Pamätám si to presne – šliapal som do chladného vetriska pod kopcami najvyššieho novozélandského vrchu Mount Cook a okolo mňa bol len sneh. Farby zmizli, do fotoaparátu som zbieral snímky akoby vystrihnuté z dokumentárneho filmu zaoberajúcom sa vývojom čiernobielej fotografie a vo vnútri som si spomenul na otázku jedného človeka, s ktorým som sa zoznámil asi mesiac pred odchodom na Nový Zéland. „Čo vlastne robíš?“ spýtal sa ma. Zostal som v pomykove. Nikdy neviem na túto otázku adekvátne odpovedať, a tak som napochytro zliepal: „Som muzikant, píšem romány, básne... veľa cestujem, vydal som knižný cestopis z putovania Panamou a Kostarikou, rád fotím, mám internetový obchod s oblečením a muzikou... Robím to, po čom túži moje srdce.“ A potom to prišlo: „Aha, takže dobrodruh,“ odvetil mi trefne neznámy človek. Už ho pravdepodobne nikdy nestretnem, takže sa ani nedozvie, ako často som si jeho odpoveď počas cesty pripomínal.

„Ako, pán sused?“ budievala ma ráno spolucestovateľka Viki v Suzi, ako sme nazvali požičanú zelenú dodávku. Zoškrabal som námrazu z vnútornej strany auta a ticho si pošeplol: „Som blázon a dobrodruh. Ale toto všetko, táto nádhera, tok energie, zážitky, šialenosť, dobrovoľné dočasné bezdomovecstvo stojí za to.“ Cestovanie robí totiž človeka pokornejším. Pochopil som, že človek je boháč, keď má strechu nad hlavou. Stačí mu jedno auto, obyčajná ojazdená dodávka, do ktorej nefúka a neprší, a môžete si v nej natiahnuť kosti. Spíte spravodlivým spánkom chudobných, no radostných bytostí, ktoré sú vďačné za každé nové ráno, každý jeden záblesk novonarodeného slnečného lúča. Ľudské bohatstvo si totiž nosí každý sám v sebe. Nevie, z akých príčin sme toto prvé zlaté začali vymieňať za trblietavé zlaté teľa, ale radil by som každému človeku, aby si raz aspoň na týždeň vyskúšal byť nemajetným. Tak ako ja s Viki na Novom Zélande. V jednom aute a len so štyrmi batohmi. A to sme boli vlastne oproti niektorým ľuďom ešte neskutoční boháči.

A že nerozprávam o Novom Zélande? O rozprávkovej krajine plnej božských pohorí, vrchov, jazier, potokov, vodopádov a lúk posiatych ovcami, kravami, srnami, s oblohou vyšperkovanou nespočítaným množstvom vtákov? O úžasnom kraji voňajúcom syrom, medom, vlnou a zelenou v ktorom žijú nesmierne milí ľudia ochotní kedykoľvek pomôcť, pyšní na miesto, kde žijú i na symbol krajiny – ohrozeného vtáka kivi, podľa ktorého nazývajú nielen ovocie, ale aj mnohé iné veci? O tomto nebi na Zemi nech rozprávajú moje fotky, pretože ak má naša planéta raj, tu od neho nebudete ďaleko. V kostole sa rozpráva, v prírode nie. Aj malé dieťa vycíti, kde je Bohu lepšie. Vitajte teda doma, vitajte v sebe, vitajte v Bohu, vitajte v raji... Veď my všetci si vlastne iba navzájom pripomíname, kto v skutočnosti sme a ani táto kniha nemá za cieľ nič iné.

Buďte šťastní, Hírax (24. 10. 2010, Turčiansky Svätý Martin, Slovensko)

People who know me, sometimes say that I am a fool. I laugh at it, but during my wanderings through this amazing part of the world, I have thought of this comparison many times and have quietly agreed with it. I remember it clearly, there was snow all around and I was clambering in cold winds under the mountains of the highest peak in New Zealand – Mount Cook. The colours disappeared, I was taking photographs that looked like they were cut from a documentary movie dealing with the development of black-and-white photography and in my mind I recalled the question of one man, who I got to know approximately one month before travelling to New Zealand. „What are you actually doing?“, he asked. I was at a loss, I never knew how to answer that question adequately, so I quickly said: „I am a musician, I write novels, poems, travel a lot, I have published a travelling book about pilgrimage in Panama and Costa Rica, I like to take pictures, I have an internet shop with clothes and music... I do what my heart longs for.“ And then it happened: „Hmm, so you are an adventurer,“ answered the strange man astutely. I will probably never meet him again, so he will never acknowledge, how often I recalled his answer during the journey.

„How you doing, neighbour?“ Viki used to say in the mornings, inside Suzi, which is what we called our rented green van. I scratched away ice from the inner side of the car and whispered quietly: „I am a fool and adventurer. But everything around, this magnificent beauty, energy flow, experiences, madness and temporary homelessness was worth it.“ Travelling makes people more humble. I have understood that a man is rich if he has roof above his head. One car is enough, a normal worn-out van that protects you from the wind and snow, and where you can stretch yourself out. You sleep the righteous sleep of the poor, as happy creatures, who are thankful for every new morning, every glance of each new ray of sun. The human treasure is inside of all of us. I do not know why we have started to replace such a precious thing for fool's gold, but I would recommend that every human being try and be a pauper at least once a week, as I and Viki have done in New Zealand, in one car and with only four back-packs. Although, compared to some people, we could still be considered to be very rich people. Yes, had it not been for nature and poems, my soul would be like a pig sty.

And why don't I talk about New Zealand? About a fairytale country full of divine mountains, peaks, lakes, brooks, waterfalls and meadows with sheep, cows, roes and skies filled with birds? About an amazing region which smells of cheese, honey and wool, where people are fabulously kind and willing to help at anytime, proud of the place where they live and of the national symbol – the endangered Kiwi bird, after which they also name fruit and many other things. My photos will talk about this heaven on Earth, because if our planet does have a paradise, it can't be very far from here. People talk in church, but not in nature. Even a small child can sense where God feels more at home. So welcome home, welcome to your inner self, welcome to the inner workings of God and welcome to paradise... All of us are actually only reminding each other of who we really are, and this book has the same aim.

Be happy, Hirax (24. 10. 2010, Turčiansky Svätý Martin, Slovakia)

Strom vo vetre svetla.

The tree in the wind of light.

(Devenport, Auckland)

Nejde o to, byť prvým. A niekedy je skutočne lepšie byť posledným...
To be the first one is not important, but sometimes it is truly better to be the last one...

(Point Elizabeth Track, Rapahoe Beach)

Keď ráno rozdáva karty cez farby...
When morning deals the cards with colours...

(Hahei)